

Sæssion, saa var det muligt, at jeg ikke havde stillet dette Forslag, men jeg ser dog heller ikke, at der er noget Principstridigt i at opstille Forslaget netop paa Grund af den særlige Bestaaffenhed, som den Lov har, hvortil Forslaget figter. Det store Grundlag, hvor paa vor hele Toldbestaatning hviler, er Loven af 1863, og det er kun enkelte Artikler, som ved Krigsstatloven af 1864 ere blevne rykkede ud af det normale Forhold, hvort de staa til alle andre Varer. Nu forekommer det mig, at Intet er naturligere, naar man skal gjenneemgaa og revidere den hele Toldtarif, end at man da gaar ud fra det Grundlag, der laa for, den Gang Sagen i sin Helhed blev foretagen, og alene af den Grund finder jeg, at det var det Rigtigste, at man kom bort fra den særlige Bestaatning af enkelte Poster, inden man naaede til den virkelige Gjennemførelse af Toldlovens Revision. Den ærede Minister har jo tidligere sagt — det var en Uttring af ham, som fremkom under Finantslovens første Behandling —, at man havde Aret i at kalde Krigstoldskatten en midlertidig Skat; men det er just dette, som jeg er absolut imod, idet det, den Gang denne Bestaatning blev paalagt, netop blev fremhævet, at man meget godt indsaa, at det ikke var billigt, at man lagde den paa disse Poster, navnlig fordi man derved kom til at træffe den store Del af Befolkningen, men at man paa den anden Side ingen anden Udvei havde, da man skulde have Penge til Krigsførelse eller, som Følge af Krigen, til at bøde paa Krigen; altsaa se de Herrer, at der er al Grund til at komme bort fra denne extraordinære Bestaatning netop paa Grund af dens Ubillighed. Jeg skal nu iøvrigt tillige bemærke netop i Anledning af, hvad det ærede Medlem sagde, at det er en Selvfølge, at denne Foranstaltning, som jeg her har foreslaaet, blot skulde gjælde for dette Finantsaar, hvorom der er en særlig Bemærkning i Forslaget, hvad der forøvrigt følger af sig selv, da Finantsloven ikke gjælder for mere end eet Aar, men jeg har naturligvis i Ende som Medlem af Toldudvalget at søge at bringe den frem som almindelig Foranstaltning. Dette skal jeg kun bemærke i Anledning af,

hvad det ærede Medlem for Belle Amts 3die Valgkreds sagde. Men de Herrer, som ellers ere for denne Forholdsregel, vil jeg anmode om, at de ikke lade sig sluffe af det falske Haab, som jeg antager, at det vil være at tro, at Toldloven vil komme ud i denne Sæssion. Jeg mener, at der er saa stor Meningsforskjel om, hvad der er det Rette i saa Henseende, der, hvor Lovforslaget bliver behandlet, og i det Hele ogsaa i Landet, at det vil være yderst vanskeligt at faae denne Sag gennemført paa en heldig Maade i denne Nigsdagsamling. Jeg maa ogsaa tilstaa, at jeg ikke antager, at den ærede Minister har en aldeles bestemt Overbevisning om, at Sagen kan blive gennemført i denne Sæssion. Altsaa, de af dem, mine Herrer, der tro, at det er en rigtig Forholdsregel, vil jeg bede om at stemme for Forslaget; de gjøre ikke nogen Skade derved, thi dersom Toldloven kommer ud, efterat Finantsloven er gaaet igjennem, vil der kunne tages alle de fornødne Bestemmelser for at raade Bod paa, hvad der maatte være sket i Finantsloven — hvis det overhovedet behøves; det er min Mening, at der ikke behøves Noget. Da jeg har udtalt mig om Sagen i dens Almindelighed ved 1ste Behandling, skal jeg for Diebliffet ikke videre udtale mig derom, men anbefale det foreliggende Forslag. Jeg skal kun bemærke, at det ligger meget nær at spørge: Hvor vil de da have, at de fornødne Indtægter til Statskassen skulde komme fra for at dække dette? Dertil svarer jeg: De skulde komme ind ved Hjælp af Indkomstskatten, idet det er min Overbevisning, at det er rigtigst at affkaste denne for den fattige Del af Befolkningen ubillige og trykkende Afgift ved en Afgift, der skaffer det fornødne Bederlag — som for Resten ikke behøver at være saa stort, efter hvad der er oplyst — udredet af dem, der have Raad til at betale Skat. Det er dette, der ligger til Grund for denne Tanke, og det er en Selvfølge, at, dersom dette Forslag gaar igjennem, vil jeg stemme for en Indkomststat; i modsat Fald vil jeg se, hvorledes Sagen ellers stiller sig. Det er mig ingentunde klart, om jeg i Aar vil stemme for en Indkomststat under nogen anden Betingelse. De Herrer have jo set af et andet Forslag, der er stillet